

гава неизвѣстенъ, пжтица нѣмало; като премину-
 вали планины-тѣ, тѣзи смѣлы хора, ржководили сж
 отъ стжпки-тѣ на бивола, и тржбили въ лѣсове-тѣ,
 като извѣстявали пжтя на тѣзи, кои-то вървели по-
 дыря имъ. Всичкыя имотъ на емигранта заключаваць
 ея е въ тѣхъ врѣмена почти исключительно въ пуш-
 ка-та, топора и въ единъ или два чувала царевица.
 Величественныя клень на тѣзи лѣсове снабдявалъ го
 е съ захаръ; въ мѣста дѣто е виждалъ, че звѣрове-
 тѣ ближали земя-та, той е намѣрвалъ соль; кожа-та
 на дивы-тѣ звѣрове была е облѣкло-то му, а мѣсо-то
 имъ — храна-та му. А колеко-то за хлѣбъ, нищо не-
 могло да замѣни царевица-та. Този хлѣбъ има туй
 чудно достоинство, че като узрѣе, той нѣма нужда
 отъ анбары, а туй го е правило неопѣнимъ за прѣ-
 селенцы-тѣ, кои-то въ тѣзи дѣвственны лѣсове не сж
 могли да имжтъ анбары. Зърно-то на царевица-та е
 покрито съ вѣншна варовита кожа, коя-то го завар-
 два отъ всяка влажностъ; а слама-та му е толкосъ
 силна, що-то може да поддържа мамулы-тѣ до дѣто
 скимне на земледѣлеца да го обере, макаръ това да
 ся случи до слѣдующа-та пролѣтъ. Освѣнь това, за
 да ся мѣси отъ него хлѣбъ не трѣбва квасъ, тѣй
 що-то отъ него може да ся опече хлѣбъ въ толкосъ
 врѣме, колеко-то е потрѣбно да ся опече картофель.

§. 272. Кога-то емигранта съ семейство-то си
 достигалъ мѣсто-то на бжджще-то си жилище, първа-
 та му работа е была да си направи дървена колибка,
 а слѣдъ туй изсичалъ нѣколеко дървета за да могжтъ
 слѣнчовы-тѣ зари да достигнжтъ земя-та. Това е било
 негова-та нива и той ѣж обработвалъ съ пушка въ
 ржка. Слѣдъ нѣколко недѣлы, той вече можалъ да
 пожъне посѣянно-то и по този начинъ си добывалъ
 хлѣбъ въ тѣзи дивы лѣсове. Растителны-тѣ условія
 на царевица-та изискуватъ, що-то нежныя мамуль да